

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33a regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

- w sprawie ustanowienia roku 2027 Rokiem Kardynała Franciszka Macharskiego.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy panią posłankę Dorotę Marek.

(-) Piotr Adamowicz; (-) Urszula Augustyn; (-) Paweł Bliźniuk; (-) Mateusz Bochenek; (-) Krzysztof Bojarski; (-) Piotr Borys; (-) Marek Jan Chmielewski; (-) Alicja Chybicka; (-) Zofia Czernow; (-) Joanna Frydrych; (-) Patryk Gabriel; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Elżbieta Gapińska; (-) Stanisław Gorczyca; (-) Krzysztof Grabczuk; (-) Małgorzata Gromadzka; (-) Barbara Grygorcewicz; (-) Iwona Hartwich; (-) Marek Tomasz Hok; (-) Patryk Jaskulski; (-) Dominik Jaśkowiec; (-) Iwona Karolewska; (-) Ewa Kołodziej; (-) Tomasz Kostuś; (-) Iwona Maria Kozłowska; (-) Maria Joanna Koźlakiewicz; (-) Iwona Małgorzata Krawczyk; (-) Wojciech Król; (-) Marek Krzakała; (-) Adam Krzemiński; (-) Henryka Krzywonos-Strycharska; (-) Piotr Lachowicz; (-) Bożena Lisowska; (-) Artur Jarosław Łacki; (-) Alicja Łepkowska-Gołaś; (-) Magdalena Łośko; (-) Alicja Łuczak; (-) Dorota Marek; (-) Paweł Masełko; (-) Katarzyna Matusik-Lipiec; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Grzegorz Napieralski; (-) Jacek Niedźwiedzki; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Jolanta Niezgodzka; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Karolina Pawliczak; (-) Małgorzata Pępek; (-) Krzysztof Piątkowski; (-) Lucjan Marek Pietrzych; (-) Kazimierz Plocke; (-) Elżbieta Anna Polak; (-) Mariusz Popielarz; (-) Renata Rak; (-) Krystyna Sibińska; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Weronika Smarduch; (-) Marek Sowa; (-) Adam Szłapka; (-) Henryk Szopiński; (-) Krystyna Szumilas; (-) Łukasz Ściebiorowski; (-) Apoloniusz Tajner; (-) Adrian Witeczak; (-) Mariusz Witeczak; (-) Bartosz Zawieja.

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia ...

w sprawie ustanowienia roku 2027 Rokiem Kardynała Franciszka Macharskiego

W 2027 roku przypada 100. rocznica urodzin Kardynała Franciszka Macharskiego, którego życie i posługa stały się fundamentem nadziei oraz solidarności dla pokoleń Polaków. Ten wybitny duchowny, teolog, mąż stanu i filantrop, urodzony w Krakowie 20 maja 1927 roku, dorastał w cieniu Wawelu, formując swoją tożsamość w oparciu o najlepsze tradycje polskiej kultury i wiary. Jako świadek dramatu II wojny światowej oraz mroków totalitaryzmu komunistycznego, potrafił zachować niezłomność ducha, stając się w późniejszych latach jednym z filarów polskiej drogi do wolności.

Przez blisko trzy dekady sprawował urząd Metropolity Krakowskiego, podejmując trudną misję bezpośredniego następcy św. Jana Pawła II na stolicy biskupiej. Jego posługa przypadła na czasy przełomowe: od pierwszej pielgrzymki papieża do Ojczyzny, przez mroczny czas stanu wojennego, aż po narodziny wolnej Rzeczypospolitej i wejście Polski do wspólnoty europejskiej. W każdym z tych okresów Kardynał Franciszek Macharski był głosem rozsądku, pojednania i nadziei.

Franciszek Macharski, podobnie jak najwięksi społecznicy w naszej historii, rozumiał, że misja duchowa musi iść w parze z pomocą drugiemu człowiekowi. W trudnych latach stanu wojennego stanowił wsparcie dla prześladowanych, powołując Arcybiskupi Komitet Pomocy Więźniom i Ich Rodzinom. Jego niezłomna postawa w dialogu z ówczesnymi władzami oraz wsparcie udzielane ruchowi „Solidarność” przyczyniły się do przetrwania ducha wolności w polskim społeczeństwie.

Jako pionier nowoczesnej działalności charytatywnej, reaktywował krakowską „Caritas”, inicjował budowę hospicjów, domów samotnej matki oraz okien życia. Jego szczególna troska o chorych, wykluczonych i ubogich sprawiła, że był nazywany „Kardynałem Miłosierdzia”. Całym swoim życiem realizował zawołanie „Jezu, ufam Tobie”. To dzięki jego wizji i determinacji Kraków-Łagiewniki stały się światową stolicą kultu Bożego Miłosierdzia, przyciągając miliony pielgrzymów i promując Polskę jako kraj o głębokich korzeniach duchowych.

Był budowniczym mostów i człowiekiem dialogu, który z odwagą podejmował trudne tematy relacji polsko-żydowskich oraz ekumenicznych. Jego otwartość na rozmowę z ludźmi nauki i kultury budowała fundamenty nowoczesnego, tolerancyjnego społeczeństwa. Jako wieloletni wiceprzewodniczący Konferencji Episkopatu Polski brał czynny udział w procesie transformacji ustrojowej, dbając o to, by budowa nowej Rzeczypospolitej opierała się na wartościach etycznych i szacunku dla godności każdego obywatela.

Mając na uwadze Jego ogromny wpływ na losy współczesnej Polski, niezłomność charakteru, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, w uznaniu jego wybitnych zasług dla niepodległości oraz owocnej służby publicznej, ustanawia rok 2027 Rokiem Kardynała Franciszka Macharskiego.

UZASADNIENIE

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, ustanawiając rok 2027 Rokiem Kardynała Franciszka Macharskiego, pragnie oddać hołd postaci, która kształtowała sumienie narodu przez dziesięciolecie. Franciszek Macharski nie był jedynie hierarchą kościelnym; był integralną częścią tkanki społecznej Krakowa i Polski, człowiekiem, którego skromność szła w parze z wielkością podejmowanych wyzwań.

Franciszek Macharski urodził się w rodzinie o głębokich tradycjach kupieckich i patriotycznych. Czas okupacji niemieckiej, który spędził w Krakowie, pracując fizycznie, ukształtował w nim empatię dla losu robotników i ludzi pracy. Jako młody kapłan, a później wybitny teolog i rektor seminarium, kładł fundamenty pod nowoczesne kształcenie kadr duchownych, kładąc nacisk na intelektualną rzetelność i społeczną odpowiedzialność.

Objęcie stolicy biskupiej w Krakowie w 1979 roku, po wyborze Karola Wojtyły na papieża, było zadaniem o ogromnej skali trudności. Kardynał Macharski podjął je z pokorą, stając się nie tylko kontynuatorem dzieła przyszłego świętego, ale także liderem, który potrafił przeprowadzić archidiecezję i Kościół w Polsce przez najtrudniejsze dekady XX wieku. Jego relacja z Janem Pawłem II stała się symbolem jedności i wsparcia, które miały kluczowe znaczenie dla podtrzymania morale Polaków w czasach ucisku.

Działalność Kardynała Macharskiego w latach 80. XX wieku stanowi jeden z najpiękniejszych rozdziałów historii polskiej drogi do wolności. W obliczu stanu wojennego, Metropolita Krakowski stał się nieformalnym rzecznikiem praw obywatelskich. Powołanie Arcybiskupiego Komitetu Pomocy Więźniom i Ich Rodzinom było odpowiedzią na cierpienie tysięcy ludzi represjonowanych przez system totalitarny.

Kardynał Macharski osobiście odwiedzał ośrodki internowania, interweniował u władz w sprawach humanitarnych i tworzył przestrzeń wolności w murach kościołów, gdzie mogła rozwijać się niezależna kultura i myśl polityczna. Jego postawa, pełna spokoju, ale wolna od kompromisów kosztem prawdy, budowała autorytet Kościoła jako instytucji stojącej po stronie narodu.

Szczególnym polem jego zaangażowania była opieka hospicyjna. Jako jeden z pierwszych w Polsce wsparł ruch hospicyjny, rozumiejąc, że godność człowieka musi być chroniona. Jego częste, ciche wizyty u chorych w Hospicjum św. Łazarza w Krakowie stały się legendą, pokazującą ludzkie oblicze Kardynała Franciszka Macharskiego.

Jego wkład w kulturę narodową objawiał się w mecenacie nad zabytkami Krakowa oraz wspieraniu środowisk twórczych. Rozumiał, że kultura jest nośnikiem wartości, które pozwalają narodowi przetrwać najtrudniejsze próby. Za te zasługi został uhonorowany najwyższymi odznaczeniami państwowymi, w tym Orderem Odrodzenia Polski.

W swoim testamencie Kardynał Macharski prosił o skromność i pamięć modlitewną. Jego odejście w 2016 roku wywołało powszechny żal, ale pozostawiło trwałe fundament wartości. Ustanowienie roku 2027 Rokiem Kardynała Franciszka Macharskiego w 100. rocznicę jego urodzin, pozwoli na przypomnienie młodemu pokoleniu postaci, która udowodniła, że autorytet buduje się służbą, a nie siłą. Pozwoli również na promocję wartości takich jak dialog, miłosierdzie i solidarność społeczna w spolaryzowanym świecie.

Upamiętnienie to jest wyrazem wdzięczności całego narodu za życie wypełnione miłością do Ojczyzny i drugiego człowieka. Dziedzictwo Kardynała Macharskiego jest żywym elementem polskiej tożsamości, który zasługuje na uroczyste i godne celebrowanie w skali całego państwa.